

[Glistrup]

ber bliver den forhøjet til 2.030 kr. pr. måned, det er ikke for meget, jeg bor vidunderligt. Kan De ikke røre ved dette pensionsforhold i folketinget, det er uretfærdigt, at den pension skal bremse mig i at føre en anstændig tilværelse?»

Besvarelse (13/11 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Den manglende adgang til ensidigt afkald er bl. a. begrundet med, at invalidepensionen har til formål at afhjælpe den situation, at en person ikke har tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag på grund af *varig* nedsættelse af erhvervsevnen. Spørgsmålet skal ses i sammenhæng med, at der i lovgivningen om offentlige ydelser i *mindre varige* situationer er indsat begrænsninger vedrørende pensionisters rettigheder. Dette gælder lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Når der indtræffer en væsentlig forbedring af erhvervsevnen, således at de oprindelige forudsætninger for tildelingen af pension er ændret, både *kan* og *skal* invalidepensionen frakendes. Ved vurderingen ses der for det første på, om der er sket ændringer i den fysiske eller psykiske invaliditet. Er dette tilfældet, må revaliderings- og pensionsnævnet afgøre, om ændringen er så væsentlig, at der er grundlag for at ændre eller frakende pensionen. Er der ikke sket ændringer i den fysiske eller psykiske invaliditet, men i pågældendes erhvervsindtægt, er det hovedreglen, at pension frakendes, når arbejdsindtægten vedvarende overstiger det dobbelte af grundbeløbet for en enlig. Pr. 1. oktober 1980 udgjorde grundbeløbet for en enlig 2.098 kr. pr. måned.

Spørgsmålet om frakendelse af pensionen kan rejses af det sociale udvalg og af pensionisten selv. Invalidepension kan dog ikke frakendes efter det 60. år.

En pensionist kan selvfølgelig afslå at modtage pensionsbeløbet, i hvilken forbindelse det kan tilføjes, at retten til ydelser efter invalidepensionsloven ifølge lovens § 28, stk. 4, bortfalder, når ydelserne ikke er hævet i et helt år.

Til *ministeren for skatter og afgifter (7/11 80)* af:

Dræbye (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at toldvæsenet har planer om at leje sig ind i en bygning opført af Dansk Totalentreprise ved Roskildevej i Albertslund? I bekræftende fald ønskes oplyst, om funktionerne dækker kommunen, omfatter flere vestegnskommuner eller er landsdelsfunktioner, dvs. omfatter hovedstadsområdet, og hvis funktionerne er mere end lokale, ønskes det oplyst, med hvilken begrundelse placeringen ikke sker i Høje-Tåstrup Storcenter, der af Hovedstadsrådet er udpeget til regionalt center for privat og offentlig service samt administration.«

Begrundelse

Der synes at være store problemer med at realisere regionplanen for hovedstadsområdet. Statens lokalisering af egne funktioner er netop i hovedstadsområdet af meget stor betydning.

Såfremt heller ikke staten lever op til den af regeringen (miljøministeren) godkendte regionplan, vil det være svært at få denne realiseret.

Derfor er det naturligt, at der inden for hvert ministerium tilrettelægges en lokaliseringspolitik for egne funktioner i overensstemmelse med denne målsætning.

Ifølge en lokal avisomtale vil toldvæsenet imidlertid placere funktioner i Albertslund og ikke som naturligt i Høje-Tåstrup Storcenter.

Besvarelse (13/11 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Den 1. maj 1980 blev Københavns tolddistrikt, der omfatter Københavns amt samt København, Frederiksberg, Farum og Hørsholm kommuner, opdelt i 6 distriktstoldkammer efter samme mønster som toldkammerne i provinsen og med hvert sit geografiske område. Et af toldkammerne er distriktstoldkammer 5 (Vest), hvis område omfatter Albertslund, Ballerup, Brøndby, Glostrup, Herlev, Høje-Tåstrup, Ishøj, Ledøje-Smørum, Vallensbæk og Værløse kommuner.

Det var fra starten toldvæsenets plan at søge toldkammeret placeret i Høje-Tåstrup kommune i overensstemmelse med Hoved-